

МОНТОРІНГ

ЗВЕРНЕННЯ

Центрального
Комітету КПРС,
Президії Верховної
Ради СРСР,
Ради Міністрів СРСР

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 13 листопада 1982 року № 136 (3176).

Ціна
2 коп.

ДО КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ДО РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ

Дорогі товариші!

Комуністична партія Радянського Союзу, весь радянський народ зазнали тяжкої втрати. З життя пішов вірний продовжувач великої справи Леніна, полум'яний патріот, видатний революціонер і борець за мир, за комунізм, найвизначніший політичний і державний діяч сучасності Леонід Ілліч Брежнєв.

Уся багатогранна діяльність, особиста доля Л. І. Брежнєва невіддільні від найважливіших етапів в історії Країни Рад. Колективізація й індустріалізація, Велика Вітчизняна війна і післявоєнне відродження, освоєння цілини і організація досліджень космосу — це і віхи біографії славного сина робітничого класу Леоніда Ілліча Брежнєва. Скрізь, куди б не напружала його партія, Леонід Ілліч беззавітно, з властивими йому енергією і наполегливістю, сміливістю і принциповістю боровся за її великі ідеали.

З ім'ям товариша Брежнєва, з його невтомною роботою на постах Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС і Голови Президії Верховної Ради СРСР радянські люди, наші друзі в усьому світі справедливо зв'язують послідовне утвердження ленінських норм партійного і державного життя, вдосконалення соціалістичної демократії. Він мудро спрямовував діяльність ленінського штабу партії — її Центрального Комітету, Політбюро ЦК, показуючи зразок умілої організації дружньої колективної роботи. Йому належить видатна роль у виробленні і здійсненні економічної та соціально-політичної стратегії партії на етапі розвинутого соціалізму, у визначенні і реалізації курсу на піднесення народного добробуту, в дальшому зміцненні економічної та оборонної могутності нашої країни.

Неминуцями є заслуги Леоніда Ілліча Брежнєва у формуванні й проведенні політики нашої партії на міжнародній арені — політики миру і мирного співробітництва, розрядки і роззброєння, рішучої відсічі агресивним підступам імперіалізму, відвернення ядерної катастрофи. Великим є його вклад у згуртування світової соціалістичної співдружності, у розвиток міжнародного комуністичного руху.

Поки билось серце Леоніда Ілліча, його помисли і діла були цілком підпорядковані інтересам людей праці. З масами трудящих його завжди зв'язували кровні, нерозривні узи. У свідомості комуністів, сотень мільйонів людей на всіх континентах він був і залишиться втіленням ленінської ідейності, послідовного інтернаціоналізму, революційного оптимізму і гуманізму.

Тяжкою є втрата, якої ми зазнали, глибокою є наша скорбота. В цю гірку годину комуністи, всі трудящі Радянського Союзу ще тісніше згуртовуються навколо ленінського Центрального Комітету КПРС, його керівного ядра, яке склалося під благотворним впливом Леоніда Ілліча Брежнєва. Народ вірить у партію, її могутній колективний розум і волю, всім серцем підтримує її внутрішню і зовнішню політику. Радянські люди добре знають: прапор Леніна, прапор Жовтня, під яким здобуто всесвітньо-історичні перемоги, — у надійних руках.

Партія і народ озброєні величною програмою комуністичного творення, розробленою ХХІІІ—ХХVІ з'їздами КПРС. Ця програма неухильно втілюється в життя. Партія і далі робитиме все для

піднесення народного добробуту на основі інтенсифікації виробництва, підвищення його ефективності і якості роботи, виконання Продовольчої програми СРСР. Партія і далі виявлятиме всемірну турботу про зміцнення союзу робітничого класу, кооперативного селянства і народної інтелігенції, про зміцнення соціально-політичної та ідейної єдності радянського суспільства, братерської дружби народів СРСР, про ідеологічне загартовування трудящих у дусі марксизму-ленінізму і пролетарського, соціалістичного інтернаціоналізму.

Незмінною є воля радянського народу до миру. Не підготовка до війни, що прирікає народи на безглузду розтрату своїх матеріальних і духовних багатств, а зміцнення миру — ось провідна нитка в заатрашній день. Ця благородна ідея проймає Програму миру на 80-і роки, всю зовнішньополітичну діяльність партії і Радянської держави.

Ми бачимо всю складність міжнародної обстановки, спроби агресивних кіл імперіалізму підірвати мирне співіснування, злитохнути народи на шлях воєнничого і воєнної конфронтації. Але це не може похитнути нашу рішучість відстояти мир. Ми будемо робити все необхідне, щоб любителі воєнних авантур не захопили Радянську країну зненацька, щоб потенційний агресор знав: його неминуче чекає нищівний удар у відповідь.

Спираючись на свою могутність, виявляючи величезну пильність і витримку, зберігаючи незмінну вірність миролюбним принципам і цілям своєї зовнішньої політики, Радянський Союз наполегливо боротиметься за те, щоб відвернути від подста загрозу ядерної війни, за розрядку, за роззброєння.

У цій боротьбі з нами братні країни соціалізму, борці за національне і соціальне визволення, миролюбні країни всіх континентів, усі чесні люди землі. Політика миру виражає корінні життєві інтереси людства, і тому за такою політикою — майбутнє.

Радянський народ бачить в партії свого випробуваного колективного вождя, мудрого керівника й організатора. В служінні робітничому класові, трудовому народові — найвища мета і смисл усієї діяльності партії. Непохитна єдність партії і народу була і залишається джерелом незламної сили радянського суспільства. КПРС свято дорожить довірою трудящих, постійно зміцнює свої зв'язки з масами. Народ на практиці переконався, що наша партія при будь-якому повороті подій, при будь-яких випробуваннях залишається на висоті своєї історичної місії. Внутрішня і зовнішня політика КПРС, розроблена під керівництвом Леоніда Ілліча Брежнєва, і далі проводитиметься послідовно і цілеспрямовано.

Життя і діяльність Л. І. Брежнєва буде завжди надихаючим прикладом вірного служіння Комуністичній партії і радянському народові.

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР висловлюють впевненість у тому, що комуністи, всі радянські люди виявляють високу свідомість і організаційність, своєю самовідданою творчою працею під керівництвом ленінської партії забезпечать виконання планів комуністичного будівництва, дальший розквіт нашої соціалістичної Батьківщини.

Від Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР з глибокою скорботою сповіщають партію і весь радянський народ, що 10 листопада 1982 року, о 8 год. 30 хв. ранку раптово помер Генеральний секретар Центрального Комітету КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Леонід Ілліч Брежнєв.

Ім'я Леоніда Ілліча Брежнєва — вірного продовжувача великої ленінської справи, полум'яного борця за мир і комунізм — завжди житиме в серцях радянських людей і всього прогресивного людства.

У ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР постановили:

1. У зв'язку з кончиною Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва оголосити в країні траур 12, 13, 14 і 15 листопада 1982 р.

У день похорону в початкових, восьмирічних і середніх школах навчальних занять не проводити.

2. У момент поховання тіла Леоніда Ілліча Брежнєва провести гарматні залпи в Москві, в столицях союзних республік, у містах-героях Ленінграді, Волгограді, Одесі, Севастополі, Новоросійську, Керчі, Тулі, у фортеці-герої Бресті, а також у містах Калінінграді, Львові, Ростові-на-Дону, Куйбишеві, Свердловську, Новосибірську, Чіті, Хабаровську, Владивостоці, Североморську, Дніпропетровську, Запоріжжі і Дніпродзержинську.

Чіті, Хабаровську, Владивостоці, Североморську, Дніпропетровську, Запоріжжі і Дніпродзержинську.

У цей же час зупинити на п'ять хвилин роботу всіх підприємств і організацій по всій території Радянського Союзу за винятком підприємств безперервного виробництва; провести протягом трьох хвилин салют гудками на фабриках, заводах, залізницях, на судах морського і річкового флоту.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР утворили комісію по організації похорону Леоніда Ілліча Брежнєва під головуванням т. Андропова Ю. В.

Постановлено поховати Л. І. Брежнєва на Красній площі.

Леонід Ілліч БРЕЖНЕВ

10 листопада 1982 р. на сімдесят шостому році життя раптово помер Генеральний секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Голова Президії Верховної Ради СРСР, чотириразовий Герой Радянського Союзу і Герой Соціалістичної Праці Леонід Ілліч Брежнев. Пішов з життя видатний діяч Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, визначний теоретик і талановитий організатор. Все його велике, яскраве життя було до останку віддане великій справі Жовтня, партії Леніна, інтересам трудового народу, будівництву комунізму.

Леонід Ілліч Брежнев народився 19 грудня 1906 року в місті Дніпродзержинську, в сім'ї робітника-металурга. П'ятнадцятирічним юнаком він прийшов на металургійний завод, де у великому і славному трудовому колективі дістав робітничий гарт. Сімнадцять років Л. І. Брежнев вступив у комсомол, а в 1931 році став членом Комуністичної партії.

Після закінчення технікуму Л. І. Брежнев працював землевпорядником у Курській губернії, в Білорусії та на Уралі. Тут він полюбив землю, нелегку і дуже потрібну людям селянську працю.

Повернувшись у рідне місто, Л. І. Брежнев пішов учитися в металургійний інститут, де одночасно виконував відповідальні партійні і громадські доручення — секретар парткому факультету, голова профкому, а потім секретар парткому інституту. Після закінчення інституту працював на заводі, служив в армії у Забайкаллі, був на радянській і партійній роботі.

Обраний у 1939 році секретарем Дніпропетровського обкому партії, Л. І. Брежнев вів велику роботу по організації виробництва військової техніки.

З перших днів Великої Вітчизняної війни Л. І. Брежнев — у діючій армії. Важкими фронтовими дорогами пройшов він, воїн, комуніст, політпрацівник, від Новоросійська до Праги. Будучи заступником начальника політуправління Південного фронту, потім начальником політвідділу 18 армії, начальником політуправління 4-го Українського фронту, він брав участь у розробці і здійсненні ряду великих операцій Радянської Армії на Кавказі, у Причорномор'ї, в Криму, на Україні, брав участь у визволенні народів європейських країн від фашистських загарбників. З ім'ям комісара Брежнева зв'язаний безприкладний подвиг радянських воїнів на Малій землі. На Параді перемоги в Москві як комісар зведеного полку Л. І. Брежнев закінчив свій фронтовий шлях.

У 1946 році Л. І. Брежнев обраний першим секретарем Запорізького, а потім Дніпропетровського обкомів КП(б) України. Під його безпосереднім керівництвом було відбудовано такі гіганти нашої індустрії, як Запоріжсталь, Дніпрогес, металургійні заводи Дніпропетровська і Нікополя, рудники Криворіжжя.

У 1950—1952 роках Л. І. Брежнев — перший секретар ЦК Компартії Молдавії. Він багато зробив для розвитку промисловості, соціалістичної перебудови сільського господарства, піднесення культури цієї однієї з наймолодших тоді союзних республік.

У 1954 році Л. І. Брежнев обраний другим, а в 1955 році — першим секретарем ЦК Компартії Казахстану. Всього себе він віддавав освоєнню цілини, був у перших рядах бійців великої битви за великий казахстанський хліб. І в тому, що ця битва виграла, що Казахстан став однією з головних житниць батьківщини, — неминуча заслуга Л. І. Брежнева.

На XIX і наступних з'їздах партії Л. І. Брежнев обирається членом Центрального Комітету КПРС. Був кандидатом у члени Президії ЦК КПРС, секретарем ЦК КПРС (1956—1957 роки), членом Президії ЦК КПРС (1957—1966 роки), а з 1966 року — членом Політбюро ЦК КПРС. У 1958—1966 роках він був членом бюро, заступником голови і головою бюро ЦК КПРС по РРФСР.

Л. І. Брежнев був депутатом Верховної Ради СРСР 3—10-го скликань, депутатом Верховної Ради РРФСР 5—10-го скликань, депутатом Верховної Ради Молдавської РСР 3-го скликання і Верховної Ради

Казахської РСР 4-го скликання. Був членом Президії Верховної Ради СРСР (1965—1977 роки), Головою Президії Верховної Ради СРСР (1966—1964 роки і з 1977 року).

У 1964 році на жовтневому Планумі ЦК КПРС Л. І. Брежнев обраний першим секретарем, а в 1966 році — Генеральним секретарем ЦК КПРС. З його невтомного теоретичного, політичного і організаційного діяльності нерозривно зв'язаний дальший розвиток і зміцнення Комуністичної партії Радянського Союзу. Іскрою додержуючись учення і заповітів В. І. Леніна, він беззастанно дбав, щоб партія дедалі повніше здійснювала роль керівної і спрямовуючої сили радянського суспільства, організатора і натхненника будівничої творчості мільйонних мас, політичного авангарду радянського народу.

Л. І. Брежнев належить неocenенна заслуга у відновленні, зміцненні і розвитку ленінських норм партійного життя і принципів керівництва, зміцненні зв'язків партії з масами. Як Генеральний секретар ЦК він забезпечив дружну, колективну роботу Центрального Комітету, його Політбюро. Багато уваги Л. І. Брежнев приділяв удосконаленню діяльності республіканських, крайових, обласних, міських, районних і первинних партійних організацій.

Л. І. Брежнев вніс величезний вклад у здійснення планів комуністичного будівництва в нашій країні. Базу економічної і соціальної політики партії було покладено на принципи настанси ХХІІІ—ХХVІ з'їздів КПРС про будівництво розвинутого соціалізму і перехід до комунізму. Проблеми розвитку соціалістичної індустрії, аграрної політики, важливої ланкою якої є продовольча програма, підвищення ефективності виробництва, його інтенсифікації, вдосконалення суспільних відносин, комуністичного виховання трудящих, — усі ці питання творчо розроблені партією, її Центральним Комітетом на чолі з Л. І. Брежневим.

Л. І. Брежнев був головою Конституційної комісії, і по його доповіді Верховна Рада СРСР після всенародного обговорення і схвалення прийняла в 1977 році нову Конституцію СРСР, яка дала новий могутній імпульс розвитку соціалістичної демократії. Багатогранною і плідною була діяльність Л. І. Брежнева на посту глави Радянської держави. Вона сприяла підвищенню авторитету органів народної влади, вдосконаленню їх роботи.

Героїчною працею народу створена могутня матеріально-технічна база розвинутого соціалізму. З'ясування досягнень науково-технічної революції з перевагами соціалізму дає змогу забезпечити прогрес в усіх галузях економіки. Партія і держава повсякденно дбають про благо народу, про зростання його матеріального і культурного рівня, багато уваги Л. І. Брежнев приділяв проблемам науково-технічного прогресу, зростання продуктивності праці, поліпшення якості роботи, розв'язку продуктивних сил Сибіру і Далекого Сходу, освоєнню космосу.

Л. І. Брежнев виявляв велику турботу про розвиток партії марксистсько-ленінського вчення, його творче застосування. Стійкий марксист-ленінець, він вніс значний вклад у теорію наукового комунізму, в розробку вчення про зрілий соціалізм, про шляхи його дальшого вдосконалення і розвитку.

Протягом багатьох років Л. І. Брежнев очолював Раді Оборони СРСР, повсякденно дбав про радянські Збройні Сили, які надійно охороняють мирну працю радянського народу, є оплотом загального миру на землі. Йому було присвоєно найвище військовоє звання Маршала Радянського Союзу.

Спіраючись на ленінську спадщину, Л. І. Брежнев глибоко аналізував міжнародне становище, розстановку сил на світовій арені, конкретні шляхи відвернення світової термоядерної війни. Праці Л. І. Брежнева з питань війни і миру мають основоположне значення для радянської зовнішньої політики.

Великий патріст, Л. І. Брежнев був інтернаціоналістом у найглибшому, ленінському розумінні цього слова. Зв'язаний тисячами ниток із своїм народом, він завжди розумів і приймав близько до серця долі

і прагнення інших народів. Він багато зробив, щоб можливості і могутність першої країни соціалізму максимально служили справі миру, справі взаєморозуміння і дружби між народами, плідному і взаємобогачучому співробітництву.

Відданість ідеям інтернаціоналізму знайшла яскраве втілення в зусиллях і беззастанній гурботі Л. І. Брежнева про зміцнення братерської дружби, співробітництва з країнами світової соціалістичної співдружності, про бойовий союз марксистсько-ленінської партії соціалістичних країн на основах рівноправності, взаємної поваги і взаємодопомоги.

Л. І. Брежнев беззастанно працював над зміцненням і розвитком плідного взаємозв'язку між народами, які визволились від колоніального гніту, стали на шлях соціалістичної орієнтації, на шлях боротьби за соціалізм, з усіма народами, які борються за політичну й економічну незалежність.

З ім'ям Л. І. Брежнева зв'язане поглиблення і адосконалення зв'язків з братніми комуністичними партіями всього світу на новому, відповідальному і складному етапі розвитку світового комуністичного руху. Він високо цинив самовідданість братів по класу, їх відданість ідеям комунізму.

Л. І. Брежнев залишиться в історії як великий борець за мир. Він глибоко розумів катастрофічну небезпеку війни в наш ядерний вік. Йому належить нахнення і мобілізуюча ідея, яка облетіла весь світ, — ідея про те, що найперше право людини — це право на життя.

Під керівництвом Л. І. Брежнева наша партія розробила і затвердила на ХХVІ з'їзді Програму миру, розвинути на ХХVІ з'їздах КПРС, висунула багато найбільш миротворчих ініціатив. Це допомагає постійно підтримувати в міжнародних відносинах атмосферу роз'язку і співробітництва, активно вести боротьбу за мирне співіснування, проти сил агресії та імперіалізму. Мир і соціалізм ще міцніше увійшли у свідомість мільйонів як нерозривне ціле.

Л. І. Брежнев відзначали висока партійність, більшовицька принципиовість, скромність і людяність, він був близьким і дорогим усім радянським людям.

За видатні заслуги перед Комуністичною партією і Радянською державою в комуністичному будівництві, за великий особистий вклад у перемогу радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками у Великій Вітчизняній війні, за активну і плідну діяльність по зміцненню економічної та оборонної могутності Радянського Союзу і невтомну працю в боротьбі за мир та безпеку народів Л. І. Брежнев був чотири рази удостоєний звання Героя Радянського Союзу і звання Героя Соціалістичної Праці.

Він був нагороджений орденом «Перемоги», всіма орденами Леніна, двома орденами Жовтневої Революції, двома орденами Червоного Прапора, орденами Богдана Хмельницького II ступеня, Вітчизняної війни і ступеня, Червоної Зірки, почесною зброєю і медалями СРСР. Йому було присуджено золоту медаль імені Карла Маркса, присвоєно звання лауреата Ленінської премії.

За заслуги перед комуністичним, робітничим і національно-визвольним рухом, у боротьбі за мир Л. І. Брежнев був тричі удостоєний звання Героя Народної Республіки Болгарії, тричі — Героя Німецької Демократичної Республіки, Героя Монгольської Народної Республіки і Героя праці МНР, тричі — Героя ЧСРР, Героя Республіки Куба, Героя праці Соціалістичної Республіки В'єтнам, нагороджений найвищими нагородами Польської Народної Республіки, Угорської Народної Республіки, Соціалістичної Республіки Румунії, СФРЮ, КНДР, Лаосу та багатьох інших держав. Він був лауреатом міжнародної Ленінської премії, Димитровської премії, нагороджений «Золотою медаллю миру» імені Ф. Жоліо-Кюрі.

Комуністи, радянські люди, наші друзі за рубежом, усі, кому дорогий мир на землі, схилиють голови, віддаючи данину глибокої поваги пам'яті видатного керівника Комуністичної партії і Радянської держави, найвизначнішого політичного діяча нашого часу.

**Центральний
Комітет
КПРС**

**Президія
Верховної Ради
СРСР**

**Рада
Міністрів
СРСР**

У СЕРЦЯХ МІЛЬЙОНІВ

У ці скорботні дні радянські люди схилиють голови перед світлою пам'яттю Леоніда Ілліча Брежнева, життєвий шлях і діяльність якого є зразком беззавітної відданості ідеалам Великого Жовтня, самовідданого служіння партії, народів.

На траурних мітингах, що повсюди проходять у трудових колективах республік, промовці говорять про величезну роль Леоніда Ілліча у виробленні й здійсненні економічної і соціально-політичної стратегії партії на етапі розвинутого соціалізму, відзначають його неоціненний вклад у реалізацію курсу на піднесення народного добробу-

ту, підкреслюють його виняткові заслуги у справі дальшого підвищення економічної і оборонної могутності нашої країни, зміцнення миру на Землі.

Траурний мітинг відбувся на Дніпровській ГЕС імені В. І. Леніна.

— Для нас, ветеранів Дніпробуду, які добре знали Леоніда Ілліча, особливо відчутним є біль втрати, — сказав учасник відродження Дніпрогесу Г. П. Задко. — У глибокий час відбудови ГЕС він ді-

лив з нами і свята трудових перемог, і суворі будні будови. Маючи величезний організаційський талант, більшовицьку цілеспрямованість, безмежну віру в творчі сили трудящих, товариш Л. І. Брежнев вселяв в людей тверду впевненість у кінцевому успіху справи. У хвилини всенародної скорботи ми, ветерани Дніпробуду, урочисто клянемось навічно зберегти в серцях свіглу пам'яті про натхненника відродження

Дніпрогесу, комуніста ленінського гарту Леоніда Ілліча Брежнева і запевняємо Центрального Комітету нашої партії, Президію Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, що своєю самовідданою працею будемо примножувати героїчні традиції дніпробудівців, закладені Леонідом Іллічем.

— Тяжко усвідомлювати, що перестало битися серце великого патріота, який пройшов великий життєвий шлях від робіт-

ника до керівника радянської держави, — сказав у своєму виступі на траурному мітингу колективу Харківського тракторного заводу наладчик, Герой Соціалістичної Праці М. І. Калашников. — Але біль у наших серцях не ослабить самовідданих зусиль, спрямованих на виконання намічених партією завдань. Ми, тракторобудівники, ударною вахтою пам'яті відзначимо гіркі дні трауру, зробимо все, щоб збільшити випуск енергонасичених тракторів. З початку року на рахунок у колективі ХТЗ вже сотні надпланових орних машин. Трудівники підприємства сповнені рішучістю до кінця грудня набагато збіль-

шити колону тракторів, випущених понад план.

Багатолюдні траурні мітинги відбулись на заводах «Ленінська кузня», «Більшовик», «Червоний екскаватор» у Києві, на дніпропетровських заводах імені Петровського, імені Карла Лібікхейта, на донецьких шахтах імені газети «Соціалістический Донбасс», імені Горького, імені Засядька, у львівських об'єднаннях «Електрон», «Автоматизувач», імені В. І. Леніна, інших великих підприємств республік, на будовах, у колгоспах і радгоспах, у навчальних закладах, установах та організаціях.

Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР

Комуністи, всі трудящі Радянської України з глибоким сумом сприйняли звістку про кончину видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, світового комуністичного руху, полум'яного борця за мир і комунізм, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва.

Все життя Леоніда Ілліча Брежнєва — вірного продовжувача справи великого лєніна без залишку віддане служінню радянському народові, втіленню в життя генеральної лінії нашої партії, зміцненню її керівної і спрямовуючої ролі. Славний син робітничого класу, товариш Л. І. Брежнєв втілює в собі чудові якості цього найпередовішого класу сучасності — велике почуття пролетарського єднання, беззавісну відданість ідеалам комунізму, непохитну віру в їх тор-

жество. Він глибоко розумів інтереси і сподівання трудового народу, був зв'язаний з ним тисячмилітніми нитками.

На крутих поворотах історії нашої держави Леонід Ілліч Брежнєв незмінно був на передньому краї, на найбільш ударних ділянках. Він пройшов крізь суворі випробування Великої Вітчизняної війни. З його ім'ям і невтомною діяльністю зв'язані славі сторінки післявоєнного відродження, цілісної епопеї, освоєння космосу, швидке піднесення нашої Вітчизни до вершин економічного і соціального прогресу.

Керівник лєнінської школи, Леонід Ілліч Брежнєв мав у вищій мірі здатність приваблювати до себе людей, утверджувати атмосферу довіри, діловитості і творчості. Він сповна володів високим політичним мистецтвом у своїх рішеннях і діях відоб-

ражати дух і корінні потреби нашого бурхливого, динамічного часу, згуртувати і спрямовувати роботу найширших народних мас, діяльність колективного керівного ядра КПРС — лєнінського Центрального Комітету і його Політбюро.

Організаторський талант, політична мудрість і прозорливість Леоніда Ілліча з особливою силою проявились на вищих постах нашої партії і держави. Товаришеві Л. І. Брежнєву належить історична заслуга в тому, що в нашій партії і країні міцно утверджені лєнінські норми і принципи керівництва, обстановка монолітної єдності, поваги і високої вимогливості.

Леонід Ілліч Брежнєв вніс видатний вклад у розвиток теорії і практики наукового комунізму, в розробку і здійснення внутрішньої і зовнішньої політики КПРС, у зміцнен-

ня економічної і оборонної могутності нашої великої багатонаціональної соціалістичної Батьківщини.

Під його керівництвом на XXIII—XXVI з'їздах КПРС, пленумах Центрального Комітету було вироблено курс на інтенсифікацію виробництва і підвищення його ефективності, визначено сучасну аграрну політику, широкую програму соціальних перетворень, зростання народного добробуту.

Послідовний інтернаціоналіст, Леонід Ілліч Брежнєв багато зробив для здійснення лєнінської національної політики КПРС, зміцнення братерської дружби народів СРСР, морально-політичної єдності нашого суспільства — суспільства розвинутого соціалізму. Український народ завжди пам'ятатиме, що багато років яскравого життя Леоніда Ілліча Брежнєва були тісно зв'язані з нашою республікою. Він завжди беззастановно дбав про розвиток її економіки, науки і культури.

Найважливішою справою життя Леоніда Ілліча Брежнєва було згуртування світової соціалістичної співдружності, міжнародного комуністичного і робітничого руху на випробуваних принципах марксизму-лєнінізму і пролетарського інтернаціоналізму.

Своєю наполегливістю і мужністю в захисті загального миру та безпеки народів, відстоюванні розрядки, у прискіненні підступів агресивних кіл імперіалізму, відверненні загрози термоядерної війни Леонід Ілліч Брежнєв здобув найглибшу повагу всього прогресивного людства, високий міжнародний авторитет. З його ім'ям народи планети по праву зв'язують розробку і здійснення радянської Програми миру, великих зовнішньополітичних ініціатив, спрямованих на поглиблення взаєморозуміння і міжнародного співробітництва.

У цю скорботну годину Компартия України — бойовий, випробуваний загін КПРС ще тісніше згурту-

є свої ряди навколо лєнінського Центрального Комітету, який непохитно і впевнено веде наш народ по шляху комуністичного будівництва. Сила нашої партії, партії великого Лєніна — у нерозривній єдності з масами, в умінні згуртувати трудящих і спрямовувати їх до досягнення найвищих цілей народу і держави. Правильність політики Комуністичної партії Радянського Союзу перевірена десятиріччями боротьби, вона привела трудящих країни до історичних перемог.

Народ України, як і всі радянські люди, безмежно довіряє рідній партії і її Центральному Комітетові, твердо йде за партією, активно підтримує її внутрішню і зовнішню політику.

Робітничий клас, колгоспне селянство, інтелігенція республіки сповнені рішучістю зробити все для втілення в життя історичних рішень XXVI з'їзду КПРС, безсмертних лєнінських заповітів.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМУНІСТИЧНОЇ
ПАРТІЇ УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

РАДА МІНІСТРІВ
УКРАЇНСЬКОЇ
РСР

Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР

Глибокою скорботою озвалася у серцях комсомольців і молоді Кіровоградської області, як і всього радянського народу, звістка про кончину вірного

продовжувача справи Лєніна, сина Комуністичної партії і радянського народу, видатного політичного і державного діяча сучасності, невтомного борця за

мир і комунізм Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва.

Світає пам'ять про Леоніда Ілліча Брежнєва, комуніста, полум'яного патріота, людину вищайшої доброти і сердечності, мудрого, уважного наставника і вчителя молоді вічно житиме у наших комсомольських серцях.

Ми, комсомольці, всі юнаки і дівчата області, запевняємо, що у відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР,

Раді Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу будемо берегти і примножувати традиції Комуністичної партії і народу в боротьбі за мир, будемо наполегливо продовжувати справу, якій присвятив усе своє яскраве життя Леонід Ілліч Брежнєв, будемо віддавати всі свої сили, знання і талант справі зміцнення економічної та оборонної могутності, процвітання нашої великої Вітчизни, боротьбі за комунізм.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБКОМ
ЛКСМ УКРАЇНИ.

Глибоким болем відізвалася у серцях трудящих Кіровоградщини, як і всіх радянських людей, звістка про раптову кончину Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва. На траурних мітингах, що проходять в області, робітники, колгоспники, інтелігенція віддають данину поваги пам'яті вірного продовжувача великої лєнінської справи, полум'яного борця за мир і комунізм, заявляють про свою рішучість ще тісніше згуртуватись навколо партії комуністів, зробити все, щоб ще кращою і могутнішою була наша соціалістична Батьківщина, служінню якій віддав усе своє життя Леонід Ілліч Брежнєв.

СЛОВА

ГЛИБОКОЇ

СКОРБОТИ

Сумна звістка про тяжку втрату, якої зазнали Комуністична партія, весь радянський народ, певним чином болем відгукнулася в серці кожного трудівника заводу «Червона зірка», проєктно - конструкторського інституту «Посівмаш» та проєктно - конструкторського технологічного інституту «Грунто-маш», які зібралися на траурний мітинг, присвячений вишавуванню пам'яті Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва. Хвилини мовчання. Скорботно схилили голови ветерани праці, молоді виробничники.

Секретар партійного комітету заводу Ю. І. Пухар зачитує Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу.

Схвильовано звучать слова кавалера ордена Лєніна ветерана партії І. І. Пастушенка:

— Мені, старому комуністу, — каже він, — особливо тяжко усвідомити, що із життя пішов Леонід Ілліч Брежнєв — видатний діяч Комуністичної партії, Радянської держави і міжнародного комуністичного руху, людина, безмежно віддана справі Лєніна. З висоти прожитих років нам, комуністам старшого покоління, добре видно ті великі зміни, які сталися за останні десятиліття. Успішне виконання грандіозних за масштабам соціально - економічних і політичних завдань ми по-

в'язуємо з ім'ям Леоніда Ілліча Брежнєва.

Хай же світлою пам'яттю про дорогого Леоніда Ілліча буде даліше провітання нашої соціалістичної Вітчизни, ударний, самовідданий труд заради зміцнення її могутності і міжнародного авторитету.

Виступає бригадир комсомольсько - молодіжної бригади штампувальників депутат обласної Ради народних депутатів Л. Костенко:

— Для всіх нас, — схвильовано каже вона, — Леонід Ілліч Брежнєв був і завжди залишатиметься взірцем самовідданого служіння Батьківщині, лєнінській партії, справі комунізму. Невтомний борець за мир, соціальний прогрес, щастя і дружбу всіх народів, Леонід Ілліч здобув повагу і безмежну любов усіх чесних людей планети. З батьківською турботою ставився він до молоді. Від імені комсо-

мольців заводу запевняю, юнаки і дівчата завжди будуть надійними помічниками і бойовим резервом Комуністичної партії, гідно продовжуватимуть славі революційні, бойові і трудові традиції нашого народу, вірним сином якого був Леонід Ілліч.

На мітингу виступили колишній фронтовик і учасник відбудови «Заноріжсталі», кавалер ордена Лєніна та Жовтневої Революції, слюсар ремонтно - механічного цеху З. Р. Волошук, депутат Верховної Ради УРСР, кавалер ордена Лєніна токарь механоскладального цеху № 2 Л. В. Чернега, завідуючий відділом проєктно - конструкторського інституту А. В. Божор.

Учасники траурного мітингу направили телеграму-співчуття Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

На траурному мітингу виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілак.

ПАМ'ЯТЬ

НЕ ЗГАСНЕ

Нічим не можна вимірити втрату, якої зазнали Комуністична партія, радянський народ, все про-

гресивне людство. З життя пішов видатний борець за мир Л. І. Брежнєв.

Траурний мітинг відбувся вчора на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів.

Леонід Ілліч починав свій шлях у робітничих лавах, — сказав учасник Великої Вітчизняної війни, кавалер ордена Червоної Зірки та Жовтневої Революції слюсар цеху № 1 В. Казачинський. — І хоч пізніше Леонід Ілліч Брежнєв був на державній та партійній роботі, ми завжди вважали, що він залишається в наших рядах. Бо він повсякденно піклувався про робітничий клас.

Діяльність товариша Брежнєва особливо значима для нас, матерів, — продовжила шліфувальниця цеху № 2, мати трьох дітей, передовик виробництва В. І. Шеєст. — В останні десятиріччя боротьба за мир і щасливе життя людей усієї планети була нерозривно пов'язана з ім'ям Леоніда Ілліча. Пам'ять про нього завжди буде у взаємозв'язку зі словом «мир». Нашим дітям я найбільше бажаю чистого мирного небеса, за яке боровся керівник нашої партії і держави.

Майстер цеху № 4, секретар цехової комсомольської організації М. В. Шуневач наголосив на тому, що настанови Л. І. Брежнєва радянській молоді є програмою дій для

нинішнього і майбутнього покоління молодих будівників комунізму.

У ці траурні дні молоді цеху зобов'язуються виконувати денні норми на 120—130 процентів. Хай наша самовіддана праця буде своєрідним пам'ятником Леоніду Іллічу. Я закликаю молоді ще тісніше згуртуватись навколо Комуністичної партії і всі сили віддати справі, якій усе життя служив Л. І. Брежнєв.

На мітингу виступили голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба.

У мітингу взяла участь перший секретар Кіровоградського райкому Компартії України О. К. Турчєнко.

* * *

У траурних мітингах, які відбулися в колективах виробничого об'єднання «Олександрівугілля», Кіровоградського авіаційного підприємства, вищого лотного училища цивільної авіації, колгоспу імені Лєніна Знаменського району, комбінату «Кіровоград-важбуд», Олександрійського електромеханічного заводу, взяли участь і виступили члени бюро обкому Компартії України Л. Ф. Кібець, В. К. Дригаченко, А. І. Погребняк, В. М. Шербіна, В. О. Сокурєнко, К. А. Шевчук.

Траурні мітинги проходили в багатьох інших трудових колективах області.

— Наших дослідників відділяє від дебюту у Всесвіті 13 років. Пам'ять про це — зварювальна установка «Булкан», що зберігається в музеї Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона АН УРСР, співробітники якого якраз і були першовідкривачами орбітальних експериментів серед учених республіки.

Зварювання в космосі, вперше у світі здійснене з допомогою цього апарата 16 жовтня 1969 року.

го нові космічні турботи.

— Але, як говориться, почин сильний підтримкою...

— Цей випадок винятком не став. По шляху, прокладеному патонівцями, пішли невдовзі колективи інших наукових установ республіки. В їх числі, наприклад, співробітники Інституту молекулярної біології і генетики АН УРСР, під егідою якого під час радянсько-американського експерименту «Союз—Аполлон» вивча-

ли жерця. Адже хоч яка багата на корисні речовини їжа, спеціально приготовлена на Землі для космічних раціонів, хоч як повноцінна і урізноманітнюється вона з допомогою вантажних транспортних кораблів, космонавтам однак дуже хочеться своєї зелені — вона їм просто необхідна.

— Це вже стало реальністю!

— У принципі — так. Ще скіпажі «Салюта-4» мали свій орбітальний

решт, надії справдилися. В біоблоку, доставленому на Землю з орбітальної станції «Салют-7», космонавтами Сеїтланом Савицьким і Леонідом Поповим і Олександром Серабровим, виявлено стручки з насінням арабідопсиса — трав'янистої рослини з сімейства хрестоцвітних.

У насіння, вперше одержаного в космосі, нормальні зародки, які мають і корінець, і сім'ядолю. А це значить, що рослини можуть успішно розвиватися в умовах космічної невагомості.

В галузі фізіології рослин результати досліджень досить підбадьорливі. Зокрема, не виявлено будь-яких порушень в білковому синтезі. Одержано також інші цікаві відомості.

— І, наприкінці, давайте спробуємо заглянути в майбутнє.

— При всій норовистості проблем невагомості, вчені все ж з упевненістю дивляться в майбутнє. Тим більше, що задуми, які народжуються в земних лабораторіях, дедалі успішніше реалізуються у Всесвіті. Космонавти милуються орхідеями, здатними переносити тривалий орбітальний політ. З допомогою космічних технологій уже здійснюються деякі ремонтно-відновні операції на «Салютах». В галузі матеріалознавства тепер розглядаються і більш заманливі ідеї. Зокрема, використання так званих трансформованих конструкцій, які, складаючись на Землі в малі габарити, транспортуються у Всесвіт і з допомогою спеціальних установок перетворюються в тонкі профілі з фольги. З неї в умовах невагомості цілком можна створити великогабаритну споруду, здатну стати лабораторією або навіть виробничою дільницею.

Сказане доречно доповнити словами Сергія Павловича Корольова: «Те, що здавалося нездійсненним протягом століть, що ще вчора було лише сміливою мрією, сьогодні стає реальною мрією, а завтра — зверненням...»

Розмову вів
В. ЧАМАРА,
кор. РАТАУ.

ЙОГО ГЕРОЇ — МИ, СТЕПОВИКИ

Збірка «Весняний день» Миколи Григорія присвячена людям українського села — працьовитим, мудрим степовикам, від природи наділеним добротою, гумором, напкою любов'ю до рідної землі-годувальниці. Нове видання, яке щойно побачило світ у видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь» — це друга книжка автора («Серпнева тиша» — так називалася перша, видана на початку 70-х років).

Микола Олександрович Григор'єв (справжнє прізвище Григор'єв) родом із Олександрівського району. В 1955 році закінчив Кіровоградський педінститут імені О. С. Пушкіна. Працював учителем російської мови і літератури поблизу Гайворона. Нині живе і трудиться в Ірпені Київської області. Та його коріння в отчому краї, у незоріх степках, біля Кам'яної криниці із чистою і свіжою джерельною водою.

У книзі згадуються міста і села нашої області — Ставида, Бовтиска, Розумівка, Гайворон, Златопіль (Гуляй-Поле), Новомироград, Знамянка, Кіровоград. Але збірка припаблює не тільки цим.

Автор уміє тонко й правдиво вимальовувати взяті із життя героїв. Тому й запам'ятовуються вони.

Ось голова колгоспу Юрко Зазірний (оповідання «Весняний день»). Він один з тих, кому парод доніс, за ким іде. У діяльності кожного керівника на першому місці повинна бути людяність — таким є кредо голови колгоспу. І це викликає симпатію читачів.

Секретар парткому Роман Гнатюк з того ж твору. У минулому танкіст. Горів у танку, вижив тоді, коли вже і вижити, здавалося, не можна було. Тепер уже літня людина, похилий, він може диктувати з трактора. «Кремль чоловік», — кажуть про нього.

Ось учитель геометрії Зіновій Митронович з оповідання.

Він сказав якось, що вчителю помятяться недотримано — «Душу складити можна». Хіба можна не симпатизувати такому герою?

Високі помисли і в Терені Рясного («Скриті права»), який працює фуражиром на фермі, а в жнива — скрити кладе. І вже так вивернує ожег, що ні в дощі не затікають, ці у вітровій їх не зриває. Та найдужче хоче Терень, щоб його сини виростили совітними людьми.

Цікаво виписаний образ молодого вчителя Марії Андріївни (повість «Сухий Ташанк»), яка змалювала дітей бачити те, що близько. Бо, як говорить Гордій Неліш, — сучасні діти далекі світи в телевізорі бачать, а що під боком діється не знають. Тож і веде учителька школярів у Розумівку, де генерал Ржевський похований, а звідти — пішки в Кам'янку, в музей Пушкіна і Чайковського.

Мова автора багата на порівняння, афоризми. «Порожні колоски задираються штору, наліт ж зерном хлипається од ваги». «Літня коріння глибоко пускає, од землі сили набирається й стоїть собі соці літ», «Нема руки — це не так вже лихо... От хто каліка душою — ото страшно!» — такі вислови ми запам'ятовуємо, повторюємо їх у буденних розмовах. І в цьому їхня сила.

Уміло й тонко змальовує автор пейзажі рідного краю. Немов на полотні художника виписані картини полів, сілського краєвиду, степу. Він помічає характерні деталі, вміє відшукати єдине й точне слово, яким передає і самобутність природи степового краю, і свою любов до неї. «Парує тепла земля — аж сиво в полі», «Плывли в небесній просінні журавлі, волочили за собою вежі», «Ранками білі осінні тумани падали холодною росою на останні яблука в садах».

Г. ПОЗДНЯК,
м. Мала Виска.

Лабораторії у Всесвіті

ЗУСТРІЧІ
ДЛЯ ВАС

ознаменує народження космічних технологій. Тих, самих, про які мріяв академік С. П. Корольов.

Слідом за зварювальним на орбіті було проведено інші експерименти, в тому числі міжнародні, в яких активну участь брали патонівці. В ході їх перевірялися різні ідеї вчених — про вирощування цінних монокристалів, одержання тонких плівок і фольг, створення напівпровідникових і композиційних матеріалів, високочистих металів, кераміки. Мета всіх цих дослідів — навчитися одержувати матеріали часом з унікальними властивостями.

Є в інституті електрозварювання і апарат, до якого, образно кажучи, ще не підходить визначення «музейна реліквія». Це установка «Виларовувач», що діяла на станції «Салют-6» під час польоту Володимира Ляхова і Валерія Рюміна, а потім Леоніда Попова і Валерія Рюміна. Саме її успішна робота дала змогу радянським матеріалознавцям переконатися в тому, що вони готові в разі потреби наносити в космосі покриття, одержувати матеріали і вироби методом випаровування і конденсації. Підбадьоривши вчених і спеціалістів, апарат «прирік» себе на довге життя, і попереду у ньому

Минуло чверть століття з часу запуску в СРСР першого у світі штучного супутника Землі — першого польоту людини у Всесвіт. З того часу радянська космічна наука і техніка досягли величезних успіхів. До освоєння Всесвіту причетні і вчені України. Про це розповідають академік — секретар Відділення фізико-технічних проблем матеріалознавства, академік АН УРСР І. М. Федорченко і академік — секретар Відділення загальної біології, академік АН УРСР А. М. Гредзінський.

ся ріст мікроорганізмів в умовах космічного польоту. Вчені цієї ж установи, а також Інституту ботаніки АН УРСР брали участь у радянсько-французькому експерименті «Цитос». Про значення цих досліджень свідчить той факт, що їх учасники удостоєні Державної премії Української РСР у галузі науки і техніки.

— Отже, результати і цього експерименту підбадьорливі!

— Цінними є, насамперед, самі досліди. Адже не секрет, як бракує в космосі земних відчуттів. Тривалий час космонавтів оточують одні й ті ж стіни, панелі приладів, метал і пластик, монотонний шум працюючого устаткування. Потреба в живому паростку, зеленому стеблі відчувається далеко від рідної планети особливо гостро. Але не тільки для «психологічної підтримки» потрібна космічна оран-

«город». Але тепер, у зв'язку з тривалою експлуатацією станцій, питання стоїть значно ширше. Зокрема, як примусити культури розвиватися «від насіння до насіння». Адже до останнього часу в умовах космосу рослини не бажали цвісти і плодоносити. Чому? Є дуже багато думок. Наприклад, ми вважаємо, що поряд з відсутністю сили ваги, що позначається на рості рослин, на них негативно впливають і відхилення в механізмі виведення продуктів життєдіяльності. Інакше кажучи, налагоджений на Землі обмін у Всесвіті сповільнюється, а з часом і взагалі припиняється — його продукти наче «зависають» у невагомості.

Треба сказати, що, навіть одержуючи негативні результати експериментів, вчені не впадали у відчай, продовжували наполегливі пошуки. І ось, на-

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

У ФОНД СОЛІДАРНОСТІ

«У нас друзі на всій планеті» — такі тематичні вечори стали традиційними в комсомольських організаціях Знамянського району. На них молоді трудівники розповідають про свої інтернаціональні зв'язки, про дружбу з зарубіжними ровесниками, про збирання коштів до фонду солідарності.

Повноправним членом комсомольсько-молодіжного колективу, де групкомсоргом Лариса Мамаліга, став герой-спартакі-

вонець Михайло Громовий. Комсомольці цеху поточно-го ремонту локомотивного депо значно перевиконують норми виробітку за свого загублого ровесника, а зароблені на нього гроші і премії пересилають до Фонду солідарності. Тільки за 10 місяців рахунок Михайла Громового сягнув майже 2 тисяч карбованців.

Зробити свій внесок у фонд солідарності прагнуть і комсомольці Сабліно-Знамянського пук-

розаводу, колгоспу «Шлях Ілліча», ПМК-144.

Молоді працівники лінійного відділу міліції станції Знамянка внесли частину особистих заощаджень, а старшокласники Володимирівської середньої школи — гроші, зароблені під час виробничої практики.

Тільки недавно молоді району перерахували до фонду солідарності більше 2 тисяч карбованців. Стільки ж грошей з комсомольсько-молодіжної копилки має надійти до кінця нинішнього року. Молоді трудівники району зароблять їх під час комсомольських суботників, трудових операцій і десантів.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
Знамянський район.

ЕСТАФЕТА ТВОРЧОСТІ — У СИНА

Клятвою молодого покоління вічно пам'ятати подвиг радянського солдата, який відстояв мир на землі, звучить симфонічна поема «Меморіал» харків'янина Павла Яровицького. Її прийнято до виконання симфонічним оркестром обласної філармонії.

Ідея її створення народилася у композитора, делегата XXIV з'їзду ЛКСМУ при знайомстві з Українським державним музеєм історії Великої Вітчизняної війни в Києві. З хвилюванням розглядав збірані тут матеріали

наочні свідчення відваги і героїзму. І серед них — особисті речі свого батька Бориса Яровицького, кавалера багатьох бойових нагород, який пройшов фронтовими дорогами від Сталінграда до Берліна. У нього, нині відомого українського композитора, для якого тема патріотизму — головна у творчості, немов прийняв естафету молодий автор.

Павло Яровицький — вихованець Харківського інституту мистецтв. У класі найстарішого педагога В. Т. Борисова, пройшов добру школу майстерності і працьовитості. Вже в студентські роки завоював «Русь» був удостоєний диплома республіканського огляду творчості молодих композиторів. Він є автором симфонії «Пам'яті С. П. Корольова» і «Джордано Бруно», сим-

фонічної поеми «Київ», присвяченої 1500-річчю матері міст руських, балету «Данко», багатьох камерних і вокальних творів.

Павла Яровицького відзначає сміливість у виборі тем та їх вирішенні, — говорить про свого вихованця заслужений діяч мистецтв УРСР В. Т. Борисов. — Його творчість емоційна. Він добре знає оркестр, відчуває природу кожного інструмента.

Зараз П. Яровицький звернувся до теми комсомольської героїки.

В. ПІКОВСЬКА,
кор. РАТАУ.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 15 листопада ц. р.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кировоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: комсомольського життя — 2-46-57, літвін і масової роботи — 2-45-38; пропаганди — 2-45-38; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

ВК 05020.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друч. вкр.

Зам. № 554.

Тираж 49000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України

м. Кировоград, вул. Гнінни, 2.